

[Inger Gautier Schmit.]

Hamburg, i det hele taget i Tyskland, er jo meget vel kendt.

Jeg ønsker aldeles ikke, at Kvinder skal trænge ind og tage Mænds Gerning, jeg ønsker blot, at de skal faa Lov til at tage Arbejdet op der, hvor de ifølge deres særlige Evner og Anlæg maatte kunne gøre det bedre end Mænd.

I Hamburg er det kvindelige Politie en særlig Afdeling indenfor Sædelighedspolitiet med sin kvindelige Overinstans, og det har en hel Del kvindelige Sekretærer under sig, som foretager al Afhøring af Kvinder og Børn; kvindelige Politibetjente patrouillerer, saa vidt jeg ved, paa Gader og i Parker Dag og Nat og undersøger i Avisen Avertissementer, der kan tage Sigte paa de for unge Mennesker daarlige Forhold, altsaa et levende kvindeligt Element, der færdes rundt omkring i Gader og Parker i tæt befolkede Byer. De har tillige indenfor Kriminalpolitiet den Opgave, jeg før omtalte, at afhøre Kvinder og Børn; og der anvendes ved Indbringelse af unge Kvinder paa Politistationen kvindelige Læger i Modsætning til, hvad der, saa vidt jeg ved, er Tilfældet her i København — det vil jeg gerne have oplyst —, hvor der altid overfor saadanne anvendes mandlige Læger.

Sagen har altsaa været drøftet i Genève og har faaet den varmeste anbefaling. Spørgsmaalet har sidst været fremme ved det store Kvindesagsmøde i Oslo, hvor man vedtog en Resolution, der gik ud paa, at man anser det for at være i Samfundets Interesse, at denne Sag blev gennemført, saa at Kvinder med politimæssig Uddannelse kunde faa en virkelig Plads indenfor Politioorganisationen.

Den højtærede Justitsminister har ved tidligere Lejlighed vist Forstaaelse for Kvindens Arbejde paa særlige Omraader, og jeg henstiller derfor til ham at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være praktisk nu at bryde igennem denne Modstand og gøre det radikale Skridt, som det jo maa være let for en radikal Minister at tage, at dele tredie Afdeling, altsaa Sædelighedspolitiet, i to Afdelinger, saaledes at den ene kom til at sortere under en Mand og den anden under en Kvinde. Det er ikke nok at faa underordnet kvindeligt Politie, jeg vilde finde det meget heldigt og naturligt, om der her sad en kvindelig Jurist som Politiaadvokat, eller hvad den Stilling maatte blive kaldt.

Jeg skal saa til sidst omtale nogle Forhold, der nærmest vedrører vore kirkelige Forhold. Det ærede Medlem Hr. Jønsen udtalte forleden Dag sit Mishag, kan jeg næsten

sige, over, at man ude omkring i Landet tog sig paa at støtte Kirkesagen her inde i København. Det ærede Medlem udtalte, at man maatte hellere beholde sine Penge ude i Landet og saa bygge de Kirker, som tiltrænges opført der. Det ærede Medlem nævnte, at til Valby, hvor jeg formoder det ærede Medlem bor, havde Vejle Amt skænket 100 000 Kr. Det ærede Medlem syntes, de kunde beholde de Penge for sig selv, og udtalte: Vi trænger ikke til Penge til den Slags Bygninger, for vi kan godt selv bygge vore Kirker her inde i København.

Mon det nu ogsaa passer? Mon det ærede Medlem egentlig kender den historiske Udvikling her i København paa dette Omraade? Jeg tror det neppe, thi i saa Fald havde det ærede Medlem neppe udtalt sig saaledes, som han gjorde. Thi det er dog faktisk, at det netop er Københavns svigtende Evne til at bygge det fornødne Antal Kirker, der har nødvendiggjort en saa stor Organisation som Københavns Kirkefond, der siden 1890 har bygget 28 Kirker herinde i København gennem privat Indsamling uden nogen som helst Støtte fra Statens Side.

Man mødte paa det Tidspunkt ingen Støtte fra Staten, ej heller fra Kommunen, og da der var Sogne, der var oppe paa baade 70 000 og 80 000 Indbyggere, gik det private Initiativ altsaa i Gang med at bygge Kirker i København. Og det er slet ikke Smaasummer, som er anbragt fra det øvrige Land i københavnske Kirker, idet disse staa i en Værdi af omkring 7 Mill. Kr., og Driften i de forløbne Aar kan beregnes til 2½ Mill. Kr., saaledes at der altsaa rundt regnet fra Landet er givet ca. 10 Mill. Kr. til Kirkers Drift og Bygning i København.

Jeg vil tro, det havde været meget vanskeligt for København at skaffe disse Penge; og jeg tror ingenlunde, det kan siges, at der er for mange Kirker i København, idet Kirkefondet altid kun har sat sig som Maal at bygge en Kirke, hvor der var 10 000 Indbyggere. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem i Stedet for at rette Bebrejdelser mod Vejle Amt skulde være taknemmelig for, at dette vil give indtil 100 000 Kr. til en ny Kirke i Valby.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som jo har meget stor Interesse for de kirkelige Forholds Udvikling, spørger ganske naturligt den højtærede Kirkeminister: Hvorledes gaar det med det kirkelige Udvalg? Hvordan ligger hele Situationen? Kirkefolket venter paa Udvalgets Afslutning.

Jeg kan egentlig godt forstaa, at